

چشم و هم چشمی

چشم و هم چشمی چیست و رواج این صفت زشت و ناپسند در دنیای ورزش چه عواقبی می تواند داشته باشد؟ حضور دو ورزشکار رزمی در دفتر نشریه و اشاره آنها به برخی از موارد مطرح شده در بین ورزشکاران و وابستگان به این جامعه بهانه ای برای نوشتن این چند سطر شد.

چشم و هم چشمی یک بیماری است و کسانی که به این بیماری مبتلا می شوند آثار و تبعات منفی آن در زندگی عادی شان کلاملا مشخص می شود. روانشناسان اعتقاد دارند کسانی که در دام چشم و هم چشمی گرفتار می شوند اعتماد به نفس پائینی دارند. چشم و هم چشمی فرد را اسیر احساسات می کند و با تغییر سبک رفتاری موجب اختلال هویت فردی می گردد.

چشم و هم چشمی را به طور قطع و یقین نمی توان در زمره آسیب های اجتماعی قرار داد، چرا که هر پدیده چه بخواهیم و چه آن را دوست نداشته باشیم در اجتماع اتفاق می افتد اما زمانی از این پدیده به عنوان آسیب اجتماعی یاد می شود که حالت افراطی پیدا کرده و فرد را دچار اختلال در عملکرد اجتماعی می کند.

آنهایی که رفتار و کردار و گفتار و به طور کلی خود را با دیگران مقایسه می کنند ، آرامش شان را از دست می دهند و در دام افسردگی گرفتار می شوند. این قبیل افراد وجود خود را گم می کنند و روابط خوب و صمیمی با دیگران را از بین می برند.

از عواملی که در چشم و هم چشمی می تواند موثر باشد بحث تکبر است و تکبر خصوصیات ضد اخلاقی است. این خصوصیت که از آن به ردیلت اخلاقی نام برده می شود موجب می گردد تا شخص خود را برتر از دیگری بیابد. از این رو می کوشد تا به هر شکلی که شده باشد برتری خویش را نشان بدهد و خود را فراتر و بزرگ تر و برتر از دیگری بنمایاند. این گونه است چیزهایی که در خود می یابد به رخ دیگری می کشد و در اموری که احساس می کند که از برتری برخوردار نیست تظاهر به دارایی آن می نماید. از این رو بحث چشم و هم چشمی به عنوان تظاهر برای برتری جویی مطرح می شود و شخص می کوشد تا با تظاهر و با دست زدن به یک سری کارهای غیر منطقی برتری خود را به رخ دیگران بکشد.

با توضیح مختصری که داده شد می توان ادعا کرد نفوذ و گسترش این خصیصه زشت در بین ورزشکاران و ورزشدوستان و کسانی که مدعی پیشکسوتی و بزرگی هستند آزار دهنده و رنج آور است. ورزش صحنه مردی و مردانگی است ، غرور و تکبر در وجود یک ورزشکار تمام عیار

نمی تواند برای خود جایی پیدا بکند. کسی که ادعای مربیگری داشته و مدعی تربیت جوانان و آینده سازان این کشور است اگر ذره ای از این صفت را با خود به همراه داشته باشد مسلماً فقط تظاهر به مربی بودن می کند و نمی توان او را در این عرصه مهره ای مثمر ثمر به حساب آورد.

ورزشکاری که باید برای رسیدن به افتخار شب و روز تلاش بکند و عرق بریزد و لحظه ای غفلت نکند اگر در دام این صفت دست و پا بزند نمی تواند به هدف برسد و همچنان با از دست دادن آرامش، رسیدن به موقعیت مورد نظر برایش غیر ممکن می شود.